

Spm. nr. S 1550

Til *ministeren for skatter og afgifter* (28/7 87) af:

Stavad (S):

»Hvordan vil ministeren forholde sig i tilfælde, hvor personer – der i henhold til Højesterets dom af 27. marts 1987 om efterlevende ægtefællers personfradrag i dødsåret er berettiget til at få tilbagebetalt skat – dør i den mellemliggende periode. Vil man udbetale beløbet til arvingerne, og er det muligt, såfremt arvesagen er afsluttet?«

Begrundelse

Med Højesterets dom af 27. marts 1987 er de berørte personer berettiget til at få reguleret skatten tilbage til indkomståret 1978. Da dommen alene berører pensionister, der har mistet en ægtefælle i perioden 1978–86, må der være mange efterlevende ægtefæller, som er døde i den mellemliggende periode. Ofte vil arvesagerne være afsluttede. Derfor ønsker spørgeren at få oplyst, hvordan ministeren vil forholde sig til disse sager.

Svar (7/8 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Som det fremgår af spørgsmålet, rejser det omtalte tilfælde, hvor den længstlevende ægtefælle er afgået ved døden, forskellige problemer.

Hvorledes disse problemer mest hensigtsmæssigt løses, overvejes sammen med Justitsministeriet.

Spørgsmålet kan således ikke besvares, før disse overvejelser er tilendebragt.

Spm. nr. S 1551

Til *indenrigsministeren* (28/7 87) af:

Kaj Poulsen (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang det offentliges kontrol med beredskabet hos private redningskorps – hvad standardoverenskomsten giver ret til at foretage – sker i de enkelte amtskommuner, og herunder oplyse, hvorledes man sikrer sig, at det aftalte antal reddere enten er i beredskab på stationen eller i aktiv tjeneste?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen til spørgsmål nr. S 1331.

Foreløbigt svar (6/8 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Indenrigsministeriet har med skrivelse af 29. juli 1987 anmodet Amtsrådsforeningen om en udtalelse. Når denne foreligger, vil jeg vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 1552

Til *arbejdsministeren* (28/7 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre Arbejdsdirektoratets cirkulære af 7. marts 1979, således at efg-elever, der er dagpengeberettigede, kan få dagpenge, indtil de starter på en praktikplads, i modsætning til nu, hvor cirkulæret fastsætter, at man kun kan få dagpenge, indtil praktikaftalen er underskrevet?«

Begrundelse

Cirkulæret er en dispensation fra den almindelige regel om, at man ikke kan få dagpenge, mens man er under uddannelse. Efg-elever, der efter basisuddannelsen ikke kan finde en praktikplads, opfattes efter cirkulæret ikke som uddannelsessøgende, men som arbejdsløse, og er derfor dagpengeberettigede, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne for at opnå dagpengeberettigelse.

Problemet er imidlertid, at dagpengeretten kun gælder, indtil praktikaftalen er underskrevet, og ikke indtil selve praktikforløbet begynder. Da det stadig er sådan, at der ikke er det tilstrækkelige antal praktikpladser til rådighed, vil der ofte kunne gå lang tid, fra praktikaftalen underskrives, til selve praktikuddannelsen går i gang (jf. oplysninger i Information den 28. juli 1987).

Svar (10/8 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Cirkulæret af 7. marts 1979 vedrørende udbetaling af dagpenge til efg-elever, der ikke kan opnå praktikplads efter afslutningen af basisåret, blev som bekendt udstedt efter indførelsen af efg-uddannelsen på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden var slået igen-